

Rant Miklavž Nikolaj, smučarski skakalec in direktor zavoda Šport rekreacija Škofja Loka

Generacija fantov iz vasi Zgornja in Spodnja Luša ter Lenart smo v letih med 1950 in 1970 v zimskem času smučali na bližnjih, primerno strmih terenih. Smuči so bile v glavnem izdelane doma, pri domačih izdelovalcih.

Po letu 1955 smo se s terenskega smučanja preusmerili v smučarske skoke na strmih terenih, kjer je bilo mogoče skakati brez posegov v zemljišče.

Na teh terenih smo dosegali skoke do 15 m. Navdušenje nad skoki nas je združilo, da smo začeli bolj organizirano smučati, predvsem pa skakati s smučmi. Ob tem je šlo za medsebojno svetovanje in izmenjavo izkušenj, oskrbo s smučmi, izbiro primernih terenov za skoke, pripravo skakalnice, način skakanja, treninge. Tedaj smo bili najbolj aktivni smučarji iz Luše in Lenarta, Rant Miklavž Nikolaj, Bernik Roman, Bergant Janez, Ravnihar Janko, Tavčar Janez.

V takšnih razmerah smo se leta 1962 odločili zgraditi skakalnico za smučarske skoke. Lokacijo smo izbrali v Zgornji Luši v zaselku Pustote, nasproti Kovkarjeve kajže. Načrt za skakalnico je priskrbel Ivan Križnar, profesor telesne vzgoje na Gimnaziji Škofja Loka. Izbrani teren je bil tako ugoden, da je bilo treba opraviti le izkop na delu zaletišča. Z izkopanim materialom smo nasuli odskočno mizo in zgornji del doskočišča. Na izteku smo napravili most čez potok Pustotnica.

V zimi 1962/63 smo otvorili novo smučarsko skakalnico. Na njej smo pogosto skakali in trenirali. Priredili smo tudi medkrajevno tekmovanje v skokih, tekme pa smo se udeležili skakalci iz Luše in Bukovščice. Rekord na skakalnici je bil 22 m.

Po pogovoru z Nikom Rantom zapisal Marjan Luževič, 2015